

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 42/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 52/2008 a jeho uznesením z 13. februára 2009 a práv podľa čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 88/2009 a jeho uznesením z 23. novembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie záležitosti v

primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 52/2008 a jeho uznesením z 13. februára 2009 (ďalej len „uznesenie z 13. februára 2009“) a práv podľa čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 88/2009 a jeho uznesením z 23. novembra 2009 (ďalej len „uznesenie z 23. novembra 2009“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že podaním doručeným okresnému súdu 3. novembra 2008 sa sťažovateľ ako navrhovateľ *„domáhal, aby bola odporcovi uložená povinnosť obnovenia dodávok tepla do bytu navrhovateľa“*.

Okresný súd uznesením č. k. 6 C 52/2008-17 z 18. decembra 2008 vyzval sťažovateľa (ďalej len „výzva na odstránenie väd návrhu“) v zmysle § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil návrh doručený okresnému súdu pod následkom odmietnutia podania. Okresný súd vo výzve na odstránenie väd návrhu označil odporcu ako *„Ing. M. K., konateľ správcovskej firmy B.-B. spol. s r. o.“*, a vyzval sťažovateľa *„riadne označiť účastníka konania na strane odporcu, t. j. ozrejmiť, či je odporcom fyzická osoba alebo právnická osoba...“*, a *„uviesť riadny, zrozumiteľný a vykonateľný petit...“*.

Okresný súd uznesením z 13. februára 2009 odmietol podanie sťažovateľa doručené okresnému súdu 3. novembra 2008 a zamietol jeho návrh *„na zabezpečenie dôkazu – vykonanie odpočtu súdnym úradníkom a spísanie úradného záznamu o stave na meračoch spotreby tepla v byte navrhovateľa na ul. Hraničná 17, Bratislava“*.

Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd uznesením z 23. novembra 2009 potvrdil uznesenie okresného súdu z 13. februára 2009.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Okresný sud Bratislava II... v konaní sp. zn.: 6 C/52/2008 zákonná sudkyňa Mgr. A. Č. porušuje práva garantované čl. 6 ods. 1 – právo na spravodlivé súdne konanie a verejné prerokovanie veci – vydať povinnosť správcovi Ing. Miroslavovi Kováčovi obnoviť dodávky tepla do bytu. Sudkyňa celé zimné obdobie zostala nečinná a postarala sa vznik škody na zdraví a na škode spôsobenej nedodávaním tepla... Je zrejmé, že Ing. Kováč vystupuje ako privilegovaná osoba a sťažovateľ je iba v roli osoby bez práv!...

Ing. M. K. má viac práva a dokonca môže odstavovať dodávky tepla beztrestne, hoci na to nemal žiadne dôvody ani právo. Sudkyňa Č. nezabezpečila dôkazy o skutočnom stave a tak marila spravodlivosť...

Zákonná sudkyňa Č... nepovažuje za potrebné vydať povinnosť dodávok tepla obnoviť, uznesením marí zabezpečenie dôkazov... Ide zjavne o hrubé porušovanie základných práv sťažovateľa... Chybné rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ďalším chybným rozhodnutím odvolací súd uznesením 3Co/88/09-34 zo dňa 23. 11. 2009 bez verejného prerokovania veci a bez dokazovania, len tak svojvoľne a protizákonne...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„II.A Okresný súd Bratislava II porušil základné práva D. B. garantované čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru.

Krajský súd Bratislava porušil základné práva D. B. garantované čl. 13 a 14 dohovoru.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie 3 Co/88/09-34 odvolacieho súdu ako protizákonne a vec vracia na prvostupňový súd, súd je povinný konať bez ďalších zbytočných prietahov a šikanácii D. B., bez ďalších ponižovaní jeho osoby a bez znižovania jeho dôstojnosti.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu 20.000 Eur a Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu 40.000 Eur...

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že v prípadoch opakovania deliktov oboma súdmi, satisfakcie budú navyšované dvojnásobne.

II.E. Sudkyňa Mgr. A. Č. a senát JUDr. M. Š. sú povinní doručiť D. B. písomne jasné a zrozumiteľné ospravedlnenie za porušovanie zákonov, Ústavy SR a medzinárodných dohôd s príslubom, že sa to nebude opakovať.“

Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ustanovenie čl. 127 ods. 1 ústavy limituje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde, napriek tomu je z jej obsahu zrejmé, že námietky sťažovateľa smerujú k porušeniu ním označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 52/2008 a jeho uznesením z 13. februára 2009 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 88/2009 a jeho uznesením z 23. novembra 2009 v súvislosti s odmietnutím podania sťažovateľa doručeného okresnému súdu 3. novembra 2008 pre nesplnenie náležitostí návrhu na začatie konanie a neodstránenie väd podania v okresnom súde stanovenej lehote.

K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 52/2008 a jeho uznesením z 13. februára 2009

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 52/2008 a jeho uznesenie z 13. februára 2009 mohli byť na základe prípustného opravného prostriedku a aj boli na základe sťažovateľom podaného odvolania preskúmané krajským súdom, a preto na ich preskúmanie nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v časti smerujúcej proti okresnému súdu odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

K namietanému porušeniu označených práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 88/2009 a jeho uznesením z 23. novembra 2009

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného

práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd postupoval a rozhodol plne v súlade s § 42 ods. 3, § 43 a § 79 ods. 1 prvou a druhou vetou a ods. 2 OSP, a ak krajský súd uznesením z 23. novembra 2009 potvrdil uznesenie okresného súdu z 13. februára 2009 o odmietnutí podania pre jeho vady, jeho postup ani rozhodnutie sa nevyznačuje prvkami svojvôle pri aplikácii zákona či arbitrárnosťou ani porušením práv sťažovateľa podľa čl. 13 a čl. 14 dohovoru.

Krajský súd svoje rozhodnutie aj dôsledne odôvodnil, keď uviedol: „*Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že podanie navrhovateľa za dňa 03. 11. 2009, nemalo náležitosti podľa ust. § 79 O. s. p., bolo zmätočné v časti petitu – nebolo zrejmé akého konkrétneho nároku sa navrhovateľ domáha a tieto nedostatky neboli odstránené ani podaním navrhovateľa zo dňa 29. 12. 2009 a podaním zo dňa 07. 01. 2009 – po výzve súdu na odstránenie väd podania. Súd prvého stupňa správne vyzval navrhovateľa, aby odstránil vady návrhu a v uznesení č. k. 6 C 52/2008-17 zo dňa 18. 12. 2008, ktoré si navrhovateľ prevzal dňa 05. 01. 2009, podrobne uviedol aj v akom smere je potrebné opravu podania vykonať. Navrhovateľ ani vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa neodstránil nedostatky návrhu. Zotrval iba na svojich tvrdeniach bez akejkoľvek špecifikácie v čom konanie odporcu a akým spôsobom zasiahlo do jeho práv ako vlastníka bytu a bez predloženia akýchkoľvek dôkazov o týchto všeobecných tvrdeniach.*“

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v časti smerujúcej proti krajskému súdu odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Hoci z obsahu sťažnosti nie je možné jednoznačne ustáliť, či sťažovateľ mal v úmysle namietať aj porušenie svojho práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd vychádzal z toho, že aj porušenie tohto práva bolo sťažovateľom namietané.

Sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť v čase, keď okresný súd a krajský súd už vo veci nekonali (odvolacie konanie vedené krajským súdom bolo právoplatne skončené), a preto objektívne v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nemohlo z ich strany dochádzať k porušovaniu práva sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v časti namietaného porušenia práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2010